

TS DE L'URBANISME ACTUAL

de la G. a. t. c. p. o. c.

hauria, per sempre més, de trobar solucions estètiques al caos que ja es veia venir.

Però era aquesta una posició? O bé era una posició negativa? Els arquitectes actuals, que ens venim dedicant a l'estudi de l'Urbanisme, potser amb una posició menys suïcida, hem tingut d'acceptar el mal i hem tingut de prescindir dels mètodes estètics, davant la importància que prenen altres qüestions transcendents per la vida de l'organisme «ciutat» i pel benestar dels seus habitants.

Tots estem cansats de sentir parlar de solucions d'urgència, de solucions mèdiques, de fórmules, per a posar fi a una sèrie de calamitats ciutadanes. Si es suprimiran els «claxons», si es prohibirà circular segons quines hores del dia, etc., etc....

I és que els problemes existeixen; hi ha ciutat que té un problema viu de vivenda insana i de barris de barraques, construïts abans d'establir cap traçat de carrers com Barcelona. Hi ha altres ciutats, com és ara Londres i Nova York, que tenen un problema de circulació interior completament insoluble, sense utilitzar mitjans radicals, també impossibles econòmicament i que cal anar trampejant amb solucions momentànies, més o menys encertades.

Buenos Aires presenta el problema de les defectuosíssimes ordenances municipals que permeten edificar, a tota altura, fins a l'interior de les illes, de forma semblant a les de Barcelona.

En fi, no hi ha cap d'aquestes grans ciutats que no s'escapi de presentar amb més o menys greu virulència, un problema o altre, al que cal fer front amb solucions que no són altra cosa que alleujaments momentanis de la malaltia.

Pretendre resoldre aquests mals, eixamplant carrers o corrent «vorravies», no és prou seriós. Cal anar a un estudi profund dels mals de la ciutat actual. Cal interessar-nos per les seves causes, pels seus efectes; cal després, immediatament, generalitzar, per garvellar la solució que s'entreveu i, finalment, encara que de moment, utòpicament —car els mitjans econòmics i l'estructura social actual no ho permeten—, esboçar la solució ideal efectiva que ataquí i resolgui el problema en la seva essència.

En aquest pla, l'Urbanisme esdevé una veritable ciència. Ciència que descansa en l'apreciació dels fets estudiats, que es comparen uns als altres, per a poder sentar les orientacions generals que han de dirigir la futura evolució de la ciutat.

Hi ha uns fets i hi ha unes estadístiques que els posen de manifest —com, per exemple, l'excés de mortalitat, en el barri xinès, posa evidentment de manifest el fet incontestable de les pèssimes condicions de la vivenda en aquell districte—. Si ens basem en un fet, la realitat del qual és incontestable

